

Munkebo Kulturhus Musikgruppen Oasen

11. MARTS 2017

Som Moses ved Det Røde Hav

Af Ove Eriksen

Blues er en musikgenre, der er vanskelig at beskrive med få ord, fordi den kommer i så utroligt mange skikkelser.

Den oprindelige bluesmusik opstod i 1800-tallets amerikanske sydstater, hvor de importerede afrikanske slavearbejdere udviklede et særligt "field holler" for at holde kadencen under arbejdet i bomuldsplantagerne.

I 1920'erne adopterede jazzorkestre i bl.a. New Orleans, bluesmusikken. De kendteste eksempler er "St. Louis Blues" og "Basin Street Blues". En anden form blev kendt som Train Blues, hvor bluessangeren kun ledsages af en ensom mundharmonika, eller en akustisk guitar. Instrumenter, som skulle være lette at transportere, når man vagabonderede rundt med togene tværs over USA.

Efter 2. Verdenskrig flyttede mange sorte fra Sydstaterne til de store byer østpå, især Chicago og New York, og de tog musikken med sig. Dermed opstod City Blues, måske bedre kendt som Chicago Blues. Endnu senere – 1960'erne – udvikledes f.eks. Soul Blues.

Og dermed er vi fremme ved en præsentation af lørdagens optrædende i Musik-Oasen: **Chris Grey And The Bluespand.**

For hvis man forventede en klassisk blues-koncert, blev man mildt sagt overrasket. Det odenseanske orkester spiller en skøn blanding af Chicago-, Soul- og sikkert mange andre bluesgenrer, krydret med funky og sågar rockede elementer.

Noget, der adskiller moderne Cityblues fra den traditionelle Countryblues, er lydtrykket. Har man været på spillesteder i Chicago eller New York er man klar over, at den musik skal spilles med "blæs på", og det levede bandet op til fra start.

Desværre kunne ikke alle i salen klare det høje lydniveau, så efter pausen var en ellers udsolgt sal kun halvt fuld. Til gengæld havde orkesteret taget kritikken fra 1. halvleg til efterretning, og 2. del blev langt mere melodisk og afdæmpet.

Nok om det: en stor del af bandets repertoire er egne kompositioner, men enkelte gæstekomponister blev også præsenteret undervejs. For eksempel Bob Marley, der har skrevet klassikeren "I Shot The Sheriff". Chris Grey & Co.s version havde ingen ligheder med den oprindelige reggaemelodi, men det er interessant at høre, hvordan et kendt nummer kan lyde, når det plantes om til en helt anden genre.

Chris Grey

To andre "gæster" var henholdsvis blueslegenden Little Walter Jacobs, der har komponeret den smukke "My Babe", som indledte 2. afdeling, hvor Chris Grey ironisk bemærkede, at der gerne måtte danses (nu var der jo plads ...), og Bill Withers, der har lagt pen og papir til "Grandma's Hands".

Personligt nød jeg i fulde drag "kindkradseren" "Why Won't You" og "Butterflies", der afsluttede det ordinære program. Her er tempoet helt i bund, lyset på dansegulvet dæmpet, og skægstubbene kradser pigen på kinden ...

Orkesteret består af tre garvede bluesmusikere.

Og uanset hvor garvede, så efterlod bandet et energisk og engageret indtryk. Man var virkelig med på den beskrivelse, der sagde, at det her var et orkester, der var sat sammen af ren og skær spilleglæde.

At der samtidig er tale om tre musikere, der i den grad forstår at håndtere deres instrument, gør kun oplevelsen endnu større.

Chris Grey er frontfiguren, der binder forestillingen sammen med små anekdoter og gode bemærkninger. Det er desuden ham, der synger for på alle numre og det hører med til det billede, at han har virkelig en bluesstemme ...

På trommer "huserede" Lars Frimodt-Møller. Det var lidt synd, at han blev gjort til "syndebuk" for den massive lyd, men han tog det med ophøjet ro, og til anden afdeling havde han placeret et håndklæde under trommerne for at dæmpe lyden, ligesom han spillede en trommesolo helt uden brug af stikkerne.

Lars Frimodt-Møller

Kasper Lauersen

Det tredje medlem er bassisten Kasper Lauersen, og han var som de to andre en fornøjelse at følge, når han håndterede sit instrument.

Som nævnt var Chris Grey i forsangerens rolle, men de to andre bidrog i stort omfang til det vokale.

Det her var en koncert, der delte vandene, og dermed er vi tilbage ved overskriften, for ifølge Det Gamle Testamente skiltes Det Røde Hav, da Moses førte isralitterne ud af Ægypten.

Her skiltes vandene også, da cirka halvdelen af publikum valgte at sige tak for i dag ved pausen. Vi, der blev tilbage, fik en stor oplevelse at gå hjem på, efter en melodios og humørfyldt 2. halvleg.

Uanset den enkelte publikummers oplevelse af koncerten, skal MusikOasen have ros for at turde betræde en sti, hvor vi ikke før har været. Et gammelt ord siger, at "hvis man vover noget, risikerer man at miste fodfæstet for en stund – hvis man intet vover, mister man sig selv".

Chris Grey sagde afslutningsvis, at de gerne kommer igen – og nu med ørepropper! – Vi får se ...

Husk ekstrakoncerten med Peter Viskinde 31. marts 2017. Der er stadig billetter at få.

Sætlisten:

Før pausen

Lotta Love
Hard Times
Hot Cup Of Coffee
I Shot The Sheriff
As The Years Go Passing By
Jimi The Blues
The Jam No. 2
Outta Time

Efter pausen

My Babe
Grab'm By The Elbow
Feed The Monkey
Why Won't You
Reconsider
Grandma's Hands
The Jam No. 1
Butterflies

Ekstranummer

Woman, I Know